

tere, hvordan vi nu gør det rigtigst, miljømæssigt bedst, og hvordan vi får fortrængt CO₂ billigst muligt?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne minde om, at i 1992, da vi stod over for at skulle tage stilling til henholdsvis en udbygning af Skærbækværket og en nyopførelse af Nordjyllandsværket, sagde den daværende formand for Elsam, Grønberg Christensen, at Folketingets politikere på ingen måde behøvede at være bekymrede for den decentrale kraftvarme, for uanset hvor stor den decentrale kraftvarmeproduktion blev, ville man fra Elsans side være parat til at lukke de gamle værker.

Derfor er jeg selvfølgelig heller ikke på nogen måde indstillet på, at vi skal have en overforsyning med el i Jylland og på Fyn. Tværtimod opfordrer jeg Elsam til at holde, hvad de har lovet, nemlig at lukke nogle af værkerne, eller også kan de forhandle med Elkraft. Vi har et gammelt Asnæsværk, som kun producerer el og ikke varme. Hvad med at lave en Storebæltsforbindelse, sådan at vi kan få noget af den overskydende el til Sjælland.

Til det dér med den integrerede ressourceplanlægning vil jeg sige, at det er noget, der skal foregå ved siden af det, vi ellers foretager os, og i Det Radikale Venstre er vi i hvert fald ikke parat til på nogen måde at stoppe for udbygningen af den miljøvenlige energi.

Jeg vil også gerne sige, at på nogle punkter går det udmærket i »Energi 2000«, men der er også nogle andre områder, hvor vores forudsætninger jo slet ikke holder, bl.a. når det drejer sig om vindenergien.

Endelig er jeg da også dybt bekymret for den almindelige CO₂-udvikling i samfundet. Med den økonomiske vækst, vi har nu, og den vækst, der er i transportsektoren, kommer vi i løbet af meget kort tid til at stå med nogle problemer, som vi skal have løst.

Kim Behnke (FP):

Man skulle næsten tro, at ytringsfriheden gjaldt alle i Danmark på nær elværkerne. Efter vores mening er det en helt vild måde, man fra regeringens side har reageret på, fordi Elsam har valgt at tilskrive en række decentrale kraftvarmeværker og give dem en orientering om, hvordan man ser på situationen.

Regeringen reagerer så kraftigt, at den ikke engang finder anledning til at gå i forhandling

med Elsam. Reaktionen er med det samme, at hvis regeringen ikke kan få det, som den vil have det, kan den selvfølgelig tage sagen i Folketingssalen og gennem lovvedtagelser tvinge sine synspunkter igennem.

Jeg må nok sige, at et sådant forløb synes vi ikke er særlig sympatisk, og det synes vi ikke af flere forskellige grunde. For det første, fordi Elsam har ret, men det er jo ikke altid, at de, der har ret, også er dem, der får deres vilje, og i dette tilfælde ser det ud til, at regeringen, som har uret, misbruger et flertal i Folketinget til at få vedtaget en lovgivning og på den måde prøver at rette op på tingene.

Vi har i Danmark efterhånden fået en energisektor, som er mere rendyrket planøkonomi, end man nogen sinde var vidne til i det gamle Østeuropa; her er der ikke et politibureau og direktiver, der bliver udstedt, men en minister og en lovgivning, der regulerer området.

Regeringen og ordførerne for regeringspartierne har brugt det argument, at det var Elsam, der tilsidesatte aftaler. Altså hver eneste gang, der har været nogle sager på energiområdet her i Folketinget, har man sagt, at uanset hvad så må elværkerne betale regningen.

Da man skulle have opstillet vindmøller og der ikke var nogen mennesker, der gad at have vindmøller stående, selv om de fik statstilskud, tvang man elværkerne til at opstille vindmøllerne.

Da man havde problemer med, at folk ikke ville betale, hvad det kostede at få tilsluttet deres vedvarende energianlæg, fordi økonomien så slet ikke hang sammen, tvang man elværkerne til at betale for at få dem tilsluttet.

Da man ikke længere kunne holde ud at se på elmaster, fordi det lige pludselig var det, der var galt, tvang man mere eller mindre elværkerne til at grave kablerne ned rundt omkring i landet med enorme omkostninger.

Den eneste grund til, at man kan gøre det, er, at vi i Danmark har en elsektor, som har været al for flink til at vende ryggen til og tage tæskene hver gang. Hvorfor gør den så det?

Det gør den, fordi elværkerne jo ikke – hvilket ministeren ellers hævdede – bare er private foretagender. Elværkerne i Danmark er forbrugere, og elværkerne i Danmark er med til at sende regningen videre til de enkelte forbrugere, og det er dem, der kommer til at betale for det her.

Ministeren skriver i bemærkningerne til lovforslaget på side 3: »Lovforslaget ventes ikke at